

काकमाचिका f. = काकमाची Hār. 180. ÇABDAR. im ÇKDr.
 काकमाची f. N. eines Strauchs, *Solanum indicum* L., AK. 2, 4, 5, 17.
 H. 1188. Suçr. 1, 74, 9. 138, 18. 148, 14. 221, 14. 2, 14, 16. 68, 11. 280, 11.
 418, 17. 468, 1.
 काकमाता f. dass. RĀḠAN. im ÇKDr.
 काकमुख (काक + मुख) m. pl. N. pr. eines mythischen Volkes (mit
 einem Krähengesicht) VP. 187, N. 22.
 काकमुद्रा (काक + मुद्रा) f. *Phaseolus trilobus* Ait. (mit grauen Körnern)
 AK. 2, 4, 4, 1.
 काकम्बीर m. scheint Bez. eines Baumes zu sein: मा काकम्बीरमुद्-
 क्ते वनस्पतिम् RV. 6, 48, 17.
 काकयव (काक + यव) m. körnerlose Gerste: तथैव पाण्डवाः सर्वे यथा
 काकयवाः MBh. 2, 2326. यथा काकयवाः प्रोक्ताः — नाममात्रा न सिद्धे हि
 धनहीनास्तथा नराः PAÑKĀT. II, 93.
 काकरूक s. काकरूक.
 काकरूका (काक + रूका) f. Schmarotzerpflanze TRIK. 2, 4, 3.
 काकरूक 1) feig oder Feigling H. an. 4, 6, 7. MED. k. 181. ein unter
 dem Weiber-Pantoffel stehender Mann TRIK. 3, 3, 10. H. an. MED. चतु-
 र्मण्डलावस्थानं नाम सिंक्ष्य । सिंक्षानुयायिनः काकरूकाः किञ्चिदाश्च (sagt
 ein Löwe, um seine augenblickliche Furcht zu bemänteln) PAÑKĀT. 9,
 15. — 2) nackt H. an. MED. — 3) arm H. an. — 4) m. Eule TRIK. H. an.
 MED. — 5) m. Betrug (दम्भ) H. an. MED. Mit Ausnahme von H. an.
 alle: काकरूक.
 काकल n. ein am Halse getragener Juwel TRIK. 2, 6, 27. Vgl. काकलि-
 क und काकलि.
 काकलक 1) Kehlkopf, Schildknorpel Suçr. 1, 340, 12. 342, 15. — 2)
 m. = काकल H. 588. — 3) eine Reisart Suçr. 1, 193, 15.
 काकलि f. 1) ein leiser, lieblicher Laut BHAR. zu AK. im ÇKDr. H.
 1410, Sch. देवीकाकलिगीतस्य तद्गीणानिनदस्य च KATHĀS. 21, 5. सवल्ली-
 कीकाकलिगीततिःस्वनैः RV. 1, 8. Vgl. कल. — 2) N. pr. einer Apsa-
 ras Vjāpi zu H. 183.
 काकली f. 1) = काकलि 1. AK. 4, 1, 2, 2. H. 1410. कोकिलकाकलीक-
 लरवः (v. l. कामिनी) BHARṬ. 1, 35. — 2) ein musik. Instrument mit ein-
 em leisen Ton, welches gespielt wird, um zu erproben. ob Jemand
 schläft oder wach ist (nach dem Schol.) DAÇAK. 71, 1.
 काकलीक = काकलि 1. BRAHMA-P. in LA. 33, 19.
 काकलीद्राणा f. eine Traube ohne Kerne, Kischmisch RĀḠAN. im ÇKDr.
 — Offenbar zusammengesetzt aus काकली (!) und द्राणा.
 काकलीरव (का + रव) m. der indische Kuckuck RĀḠAN. im ÇKDr.
 — Vgl. कलरव.
 काकवर्णा (काक + वर्णा) m. N. pr. eines Fürsten VP. 466. LIA. I, Anh.
 XXXIII.
 काकवर्णिन् (wie eben) m. N. pr. eines Fürsten BUH. Intr. 338. LIA.
 II, 83.
 काकवल्गु (काक + वल्गु) f. = काकवल्गु RĀḠAN. im ÇKDr. u. dem
 letzten Worte.
 काकवल्गरी (काक + वल्गु) f. N. einer Pflanze, = स्वर्णवल्गरी RĀḠAN.
 im ÇKDr.

काकशाव m. = काकयाः शावः P. 6, 3, 42, Vārtt. 1, Sch.
 काकशिम्बी (काक + शिं) f. N. einer Pflanze, = काकतुण्डी RĀḠAN.
 im ÇKDr. u. dem letzten Worte.
 काकशीर्ष (काक + शीर्ष) m. = काकनाम्नः ĠAṬĀDH. im ÇKDr.
 काकशीर्ष wohl patron. von काक + शीर्ष Verz. d. B. H. 59, 8.
 काकस्त्री (काक + स्त्री) f. = काकशीर्ष WILS.
 काकस्पूर्ज (काक + स्पूर्ज) m. = काकतिन्दुका RĀḠAN. im ÇKDr.
 काकस्वर (काक + स्वर) m. ein schriller Ton ÇIKSHĀ 34.
 काकान्ति (काक + अन्ति) n. Krähenauge: काकान्तिन्यायेन nach Art
 des Krähenauges, von einem Worte, welches zu zwei Regeln gehört.
 AGNISV. zu LĀṬJ. 2, 3, 12.
 काकाङ्गा (काक + अङ्ग) f. N. einer Pflanze, = काकानासा RAMAN. zu
 AK. ÇKDr. काकाङ्गी f. dass. AK. 2, 4, 4, 6.
 काकाङ्गी f. dass. ÇABDAR. im ÇKDr.
 काकाण्ड (काक + अण्ड) 1) m. N. zweier Pflanzen, = मूकान्ति und
 = काकतिन्दु (sic) RĀḠAN. im ÇKDr. eine Bohnenart Suçr. 1, 198, 9. —
 2) f. अ) eine Spinnenart Suçr. 2, 296, 17. — b) N. einer Pflanze (s.
 कोलशिम्बी) RĀḠAN. im ÇKDr.
 काकाण्टक (काक + अण्टक) 1) Krähenei oder Name einer Pflanze
 (s. काकाण्ड): (योधराः) केचिद्विराटसंकाशाः काकाण्टकनिभास्तथा MBh.
 3, 12880. — 2) f. अ) eine Spinnenart (vgl. काकाण्ड) Suçr. 2, 299, 11.
 (काकाण्टका).
 काकाण्डेला m. N. einer Pflanze (कोलशिम्बी) RĀḠAN. im ÇKDr. —
 Vgl. काकाण्ड.
 काकादनी (काक + अदन) f. gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41. N. verschie-
 dener Pflanzen: *Abrus precatorius* L. ÇABDAR.; eine weiss? Abart davon
 (श्वेतगुञ्जा) RĀḠAN.; = क्लिप्ता, गृध्रनखी u. s. w., vulg. कालियाकडा RAT-
 NAM. im ÇKDr. ÇIKSHĀ. GRHJ. 1, 23. Suçr. 1, 146, 4. 2, 87, 7 (neben गुञ्जा). 106.
 18. 109, 2. 116, 18. 171, 20. 280, 11. 383, 12.
 काकाणु m. = काकवल्गरी RĀḠAN. im ÇKDr.
 काकार m. f. (ई) n. scattering water WILS.
 काकारि (काक + अरि) m. Eule (Feind der Krähen) H. 1324.
 काकाल m. Rabe ÇABDAR. im ÇKDr. VET. 4, 18. — Vgl. काक und
 काकाल.
 काकि patron. von काक gaṇa वाकिनादि zu P. 4, 1, 158.
 काकिणिका f. = काकिणी Buā. P. 5, 14, 26.
 काकिणी f. AK. 3, 6, 1, 9. eine best. kleine Münze oder ein best. ge-
 ringer Geldwerth (= 20 Kaparda oder 1/4 Paṇa) Verz. d. B. H. No.
 828. COLEBR. Alg. 1. ईश्वरा भूरिद्रव्येण यल्लभते पलं किल । द्रिदस्तच्च
 काकिण्या प्राप्नुयादिति नः श्रुतम् ॥ PAÑKĀT. II, 70. DAÇAK. 153, 10. Nach
 den Lexicographen: ein Viertel Paṇa; ein Korn vom *Abrus precatorius*
 (als Gewicht); eine *Cypraea moneta* (eine als Münze gebrauchte kleine
 Muschel) H. an. 3, 199. 200. MED. n. 42; ein Viertel Daṇḍa (als Längen-
 maass) H. an.; ein Daṇḍa MED.; Theil eines Maasses (उन्मानस्यांशिक).
 MED. — Vgl. काकिणि, काकिणितिका, काकिनी.
 काकिणीक (von काकिणी) adj. eine Kākiṇī werth; auch am Ende
 eines comp. P. 5, 1, 33, Vārtt. अथर्थाकाकिणीक, त्रिकाकिणीक Sch.
 काकिनी f. = काकिणी RĀJAM. zu AK. ÇKDr. HIT. II, 38. ein Viertel